

MENETELMÄOIVALLUKSET JA LAPSEN KERRONNAN RIKKAUS:

Joustavasti ja lapsi yksilönä huomioiden kannattaa kokemusten tavoittamiseen käyttää apuna monenlaisia erilaisia vuorovaikutuksen tapoja. Samaten lapsen kerronta on rikasta ja hän saattaa kertoa kokemuksensa leikin tai sadun kautta. On tärkeää arvostaa kaikkia erilaisia kerronnan tapoja ja myös tutustua lapsen kokemuksiin monimenetelmällisesti.

Nämä kaikki voivat olla sekä aikuisen kysymisen että lapsen kertomisen tapoja!

SATUJEN KERTOMISTA

Sadussa lapsen saattaa olla helpompi kertoa kokemusmaailmastaan esim. käsinuken kautta. Mielikuvitus on mahtava kaveri! Tulkinassa oltava varovainen.

Juttelu on usein tärkeä vuorovaikutuksen keino toiminnallisten tekemisten rinnalle. Juttelussa olennaista on, että lapsen tahtia arvostaa ja yrittää luoda tilanteesta rennon. Lapsen saattaa olla vaikea vastata, jos tilanne tuntuu viralliselta haastattelulta.

JUTTELEMISTA

Leikki ja liike on lasten kieli. Leikissä tapahtuu mahdollisia ja mahdollittomia, lapsen sillä hetkellä esiin nostamia teemoja. Tässäkin tulkinta haastavaa, jos ei voi kysyä tarkennusta.

LEIKKIMISTÄ

Menetelmä ei ole tärkein vaan vuorovaikutus. Myös lapsiystävällisiä menetelmiä voi käyttää aikuiskeskeisesti.

Monelle mieluisa tapa ilmaista, ei kuitenkaan kaikille. Juttelu mainio parivaljakko luovan tekemisen rinnalle.

PIIRTÄMISTÄ JA ASKARTELUA

Tämäkin osalle mieluisaa, lautapeliä tai videopelien muodossa. Pelin voi muokata tutkittavaan teemaan sopivaksi tai sitten jutella pelin ohessa.

PELAAMISTA

Toimii erityisesti kerronnan tapana lasten kanssa, joiden kanssa puhuminen ei ole mahdollista. Mitä lapsi sinulle näyttää tai osoittaa? Kiinnitä siihen huomiota ja jatka siitä.

NÄYTTÄMISTÄ

Kuvat tai kortit myös oiva apu myös ilman puhetta. Jos mahdollista, niin hyvä tarkentaa mitä lapsi ajattelee kuvan esittävän.

KORTTEJÄ VUOROVAIKUTUKSEN VALINEENA

Pelastakaa Lapset